

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Invitare de abonament.

Intrând cu numărul de față în anul al doilea, invităm prin aceasta pe binevoitorii acestei foi, să-și renoiască de grabă abonamentul.

„*Bunul Econom*“ rămâne pe lângă programul său economic din anul trecut, silindu-se, sub scutul „Reuniunii Economice“, a da cetitorilor săi cele mai folositoare povețe economice din toți ramii de economie, rămânându-i prețul vechiu, de:

2 cor. . . . pe jumăt. an

4 cor. . . . pe anul întreg.

In virtutea hotărârii „Reuniunii Economice“ ca editoara acestei foi „*Bunul Econom*“ să trimită numai Nrul 1 și 2 acelor abonați cari n-au trimis prețul de abonament sau nu l-au cerut anume.

Cei-ce doresc dar' a avea neîntreput această foaie, să binevoiască a ne trimite de grabă abonamentul, ca să nu fim siliți a opri după Nrul 2, trimiterea mai departe.

Redacțiunea

„BUNUL ECONOM“

Veacul muncii.

Veacul 19 ce apuse zilele acestea, a fost numit de învățați „*Veacul luminei*“, pentru-că în decursul lui aproape toate popoarele pe care el le găsisse orbecând în întunerecul sclăviei, s'au trezit la lumina libertății, și de unde până la marile revoluții, robilor (îobagilor) le era în unele țeri, ca și la noi, chiar oprit a se apropia de izvoarele învățaturii, de carte, prin care intră lumina în capuri și în case: dela revoluție încoace s'a început chiar o întrecere între singuratici și între popoare, întru a se lumina care de care mai mult, și a se urca om peste om, popor peste popor tocmai prin mai multa sa știință,

prin mai marea sa luminare și istețire! De aceea s'a dat acestui veac apus numele de veacul luminei, căci a slobozit popoarele la lumina liberă a științelor de tot felul, în deosebire de veacurile trecute, care le ținuse a orbeca în fioros întunerec

Și au beut mult popoarele din izvoarele științei în jumătatea a doua, a acestui veac, și s'au luminat mult.

Ear' dacă cercetăm că, mai ales în anii din urmă sau în deceniile din urmă, ce au nisuit popoarele să ajungă cu ajutorul științei, a marii lor învățături, vom afla că ele toate s'au silit să folosească știința, această bunăstare sufletească a lor, pentru a-și ridica cât mai mult și bunăstarea lor materială, a singuraticilor ca și a națiunii ca întreg: luată.

Căci e lucru mare și de folos și frumos știința, dar' totuși ea singură nu e mulțumitoare și fericitoare, ci numai împreună și cu mulțumirea materială. Pentru aceea se și folosește știința ca mijloc puternic pentru câștigarea de bunăstare materială, și întors, bunăstarea materială ca ajutor pentru câștigarea de știință.

Priviți oameni singuratici din mijlocul nostru. E om însemnat în felul seu cutare învățat fără avere, și e însemnat în felul seu și cutare bogat fără învățatură, dar' om puternic în lume, om cu îndoită trecere e acela, care are și știință înaltă, dar' și avere frumoasă.

Și buna prețuire a științei a străbătut atât de mult la oameni, încât vedem că fiecare om cu nițică prindere se silește să dea fiilor săi învățatură, căci învățătura înșasi e avere, prin ea putând noi mai ușor să ne agonisim avere; și iarăși pe fiecare om cu învățatură îl vedem apoi nisuindu-se a-și agonisi cu ajutorul științei sale avere.

Tot așa e cu popoarele.

In veacul ce apuse, ele, cum erau

nainte de libertate sleite și de avere și de lumină, s'au aruncat setoase întâi asupra izvoarelor de lumină ce li-s'au deschis, și se poate zice că s'au adăpat binisor, ear' apoi au început a folosi lumina științei câștigate, pentru a da noue puteri muncii lor întru cele materiale.

Și mai ales se va vedea această străduință în marile ca și în micile lucrări ale națiunilor, în veacul ce acum începem, al 20-lea, care se va numi negreșit *Veacul muncii*, după veacul luminei ce îi premerse.

Nu numai mare, ci uriașă, de minune, va fi munca ce vom vedea desfășurându-se de popoare în acest veac, tocmai fiindcă el urmează după veacul luminei! Căci veacul luminei a dat lumii o știință mare, pe care o vedem întrebuințată în chip miraculos în agricultură, în comerț, în industrie și în toate lucrările mânilor omenești.

Deosebirea între repeziciunea lucrărilor în veacul muncii, față de cea din veacurile trecute, e ca deosebirea între drumul străbătut de carăle și căruțele veacurilor trecute, care duceau scârțâind mărfuri din oraș în oraș, din țară în țară, și cea între drumul străbătut azi de repezile trenuri cu „bibolii“ lor de foc, ducând aceleași mărfuri... Sau ca deosebirea dintre corăbiile cu pânze ale veacurilor apuse, ce pluteau ani de zile nesigure pe sinul mărilor, până să ajungă cu o marfă din o lume în alta, și cea a vapoarelor (corăbii duse de mașini cu aburi) cari sboară azi peste mări neoprite de vre-un vânt, și ajung în o săptămână unde acelea ajungeau în un an!

Dându-ne și noi Români, ca singuratici și ca popor, seamă de faptul acesta, să ne legăm cu toții în sufletul nostru o singură și mare dorință: *aceea de-a ne încorda toate puterile noastre, ca să ținem pas cu sborul celorlalte națiuni* de aproape și de departe, și muncind din greu la ridi-

care a gradului de învățatură a noastră și a fiilor nostri prin școli bune, să ne silim a ne agonisi bogății, ca singuratici și ca popor. Să nisuiam a ne îndoi câștigurile din moșiile noastre, lucrându-le în chipurile și cu mijloacele recomandate de luminata știință, să ne luptăm a deveni stăpâni pe negoțul și meseriile ce se desvoaltă între noi și pentru noi, ca noi să le tragem folosul, mare folos!, și al acelora, și pe toate căile să ne ridicăm, sufletește, ca și materialicește.

Atunci numai vom fi arătați ca vrednici și înțelegetori fii ai „*Veacului muncii*” și numai așa putem nădăjdui să nu rămânem striviți pe câmpul de muncă ce se va desfășura cu puteri uriașe, de popoare ca și de singuratici, în veacul ce intrăm!

Din țară și din afară.

— INTÂMPLĂRILE SĂPTĂMĂNI —

— La *Bistrița* s'a întâmplat un fapt vrednic de pomenit din punct de vedere al dreptului limbilor în țara noastră. Se știe, că în multe comitate, în cari locuiesc mulți nemaghiari, ca limba protocolară a protocoalelor la comitat și în comune, e decretată, pe lângă cea maghiară, și limba română ori germană, ori a altei naționalități locuitoare în comitat. Așa e și la *Bistrița* decretată limba germană și română ca limba protocolară la comitat. În toamna trecută congregația numitului comitat a votat

FOIȚĂ

PE DREZINĂ

O stație mică la poalele unui deal cu vii. Șef, domnul Napoleon Manolescu-Vletea, însurat de curând. E un om domnul Manolescu, în fața căruia nu ți-ai putea opri o exclamație:

— Gras bărbat!

Cum a terminat școala de mișcare a început să se îngrășe. Insurătoarea și șefia l'au surprins îngrășindu-se și chiar sub auspiciile acestor două instituții, n'a stat pe loc, s'a îngrășat mai departe...

De altfel, acesta a fost unicul cursur de care l'a învinuit soacra, înainte de-a se hotărî să-i dea fata:

400 coroane ca plată acelora cari vor scrie protocoalele ședințelor congregației comitatense, în limba română și germană. Hotărîrea aceasta, înaintată fiind ministrului spre întărire, ministrul de interne a întărit-o, și pe viitor protocoalele congregației *Bistrița-Năsăud* au să fie scrise pe lângă ungurește, și în limba română și germană, și așa păstrate în archiv.

— În *Austria* alegerile pentru dieta din Viena sunt aproape terminate. Din alegeri Cehii tineri, cei mai neînduplecați au eșit perzând vre-o 10 deputați și reușind în locul lor tot Cehi, dar mai stâmpărați. Partida creștină a lui Lueger, primarul Vienei, încă a pierdut vre-o 7 deputați, eșind liberalii-jidani, cu care atâta are de furcă energicul primar al împărăteștii cetăți. Români au intrat în parlament 6, dar și între ei cei mai înflăcărați ca Dr. G. Popovici, au căzut și au eșit alții mai domoli, mai plăcuți guvernului. După toate socotelile încercătura și încrucișările partidelor în noul «*Reichsrath*» nu vor fi mai mici decum erau în cel trecut.

— *Burii* fac, ce tot făcură de vre-o jumătate de an: în luptă deschisă, mare, cu Englezii nu se dau, că pot fi bătuți, ci se risipesc în cete mici de 2—300, 1000—2000 cel mult, și așa se strecură prin țeri și unde dau de câte o trupă, mai mică de Englezi o atacă și o neliniștesc. Unde nu, strică drumurile de fer și telegratul ca Englezii să nu-și poată duce de mâncare și să nu poată

— De, d-le Napoleoane, bun băiat ai fi, modest ca o fată mare, fără viții; n'am nimic contra și n'aș mai sta de loc pe gânduri, dacă n'ar fi ceva la mijloc: Ești cam slăbuț... Să te mai îngrăși!...

Și vorbindu-i astfel, îl tot bătea peste obrazii durdulii, care se roșiseră ca două sfecle.

Coana Luxița era femeie bună. I-a dat fata cu toată inima, precum și trei mii de franci și un »pian« cu coadă zestre: căci, ce și-a zis dumneaei:

— Ei, și dacă e gras, să nu se mai însoare omul? Mai bine era de-mi dam fetița după țirul ăla de Georgescu dela percepție? Fiecare face cum știe; pot să clevetească gurile rele cât vor pofți...

telegrafa ce doresc. Ce va fi capătul acestui resboiu, abia s'ar putea spune azi sigur.

— În *Francia* unele foi ațită pe față contra formeii de cârmuire da azi, a republicei, cerând ridicarea în tronul țerii a unui cap încoronat. Și se pare că vocile acestea sunt plăcute în cercuri largi.

Foile streine fac socoteli ce ar putea urma de s'ar întâmpla așa ceva, și spun că negreșit ar urma un resboiu, căci noul cap încoronat ar trebui să se facă prin ceva fapte mari plăcut țerii întependindu-și domnia, și asta numai prin un eventual rezboiu (de pildă cu Germania luându-și înapoi ce au pierdut în 1871) s'ar putea ajunge. Dar se scrie și aceea că Rusia, aliata de azi a Franciei, nu ar sprigini-o la un atare pas. Deocamdată lumea privește curioasă spre Paris, de unde ca peste noapte pot veni știri zguduitoare.

DIN LEGI

Despre legile pe cari trebuie să le cunoască economul.

— Instrucțiuni date de ministerul agriculturii. —

Să aruncăm dar', fraților economi, o privire în acele legi, care sună privitor la pământul ce ne dă pâinea de toate zilele.

Legea asigură economului aceea, ca el să-și poată cultiva (lucra) pământul așa cum lui îi place.

S'a și gătit de soacră mare, cu rochie de mătăasă prăzulinie și cu panaj la cap; a tăcut nunta la biserică, a pus lăutari, a comandat bufetul la strada Franceză; au fost berechet pandișpanuri cu inscripția: »Trăiască Napoleon cu soția«, turnată în zăhar; precum și cofeturi cu surprize înlăuntru, cu lichior și cu boabe de cafea prăjită.

Apoi și-a condus copiii la gară; a plâns pe peron, și la plecarea trenului, a făcut semn cu batista până nu s'a mai putut vedea. De zeci de ori i-a repetat fetei la despărțire:

— Să-l ascuți, maică, să-i fii suspusă. Ce-o zice el să zici și tu... Să nu uiți: Cum veți ajunge la »stație«, să-mi scrii.

Ear' ginereului:

— S'o menajezi, Napoleonică

Când legea a hotărît aceasta, a trebuit să țină samă și de aceea, că în multe ținuturi se folosește așa numita economie la fel, sau economie în câmpuri (în 3 sau 4 câmpuri), în care adunarea tuturor hotărăște, că în care câmp se se samene acum de toamnă, în care de primăvară și care parte de hotar se fie de pășune. Felul acesta de economie are înțeles mai ales pentru pășunat.

Pentru-ca dară, trecerea prea repede dela economia în câmpuri la alt soi de economie, se nu aibă pentru obștea economilor oare-cari urmări păgubitoare, — legea îngăduie privitor la aceasta, ca: unde s'a lucrat până acum în câmpuri, și hotarul nu e comasat, sau la comasare s'a comasat în mai multe câmpuri, sau cel puțin țelinile (pășunile) sunt comasate în fășioare așa înguste, că nu se poate pășuna de tot omul pentru sine, acolo sfatul economilor interesați (cari au părți acolo) poate, după chiar legea asta, să hotărască de nou economia în câmpuri cum a fost de demult sau în chip mai îmbunătățit, și anume alți 6 ani înainte, dar' pentru-ca hotărîrea lor se aibă putere, trebuie să fi fost 2 din 3 părți pentru acea economie (adecă din 30 barem 20 să fi cerut acel fel de economie, din 90 barem 60, din 900—300 etc). Ear' dacă s'a adus hotărîre în acest fel, apoi cei mai puțin, dacă adecă au fost unii de altă părere, acestia sunt prin lege îndatorați a se supune hotărîrii celor mai mulți.

Abatere dela asta fac numai pus-

tele de sine stătătoare sau tablele mari de sine stătătoare tăiate (comasate) într'una, sau care sunt îngrădite. Stăpânii acestora nu-s datorii a se supune economiei de câmpuri a celorlalți proprietari, dar' firește, nici la foloasele ce le îmbie acea economie pentru cei ortăciți la ea, aceștia nu au nici un drept.

Dar' dacă la aducerea hotărîrii, nu s'au învoit 2 din 3 părți a economilor (adecă cel puțin tot din 3 inși 2), apoi se poate începe economia liberă (fiecare cum îi place).

Privitor la pășunea comună (a tuturor) ce nu e împărțită, ci e dată așa într'o singură tablă comunei, numai hotărîrea adunării economilor poate rându cum și când se se pășuneze, cine și câte și ce fel de vite poate trimite pe aceea. Atari pășuni date neîmpărțite obștei locuitorilor, nici nu pot fi împărțite între ei, decât cu învoirea ministerului de agricultură.

Cum vedem adunarea aceasta a proprietarilor (stăpânilor) are oare-cari drepturi de-a rându una și alta pentru averea lor, — pentru-ca dară se nu se poată hotărî acolo ceva despre noi fără de noi, trebuie să ținem mereu minte aceea, că în acele adunări e membru cu drept de vot fiecare econom ce are vre-o parte în acea proprietate. Adunarea o conduce ca președinte primarul satului ori protopretorul (fisolgăbirul) și aceștia sunt datorii a concherna adunarea (sfatul) pro-

prietarilor, de câte-ori $\frac{1}{10}$ (a zecea parte a stăpânilor) au voie să se știe!

Dacă aflăm că hotărîrile adunării sunt nedrepte, putem să apelăm la comisia administrativă comitatensă, și de aci la ministrul de agricultură.

Pe locuri spălate de ape sau primejdite de a fi spălate de ape, nu se poate opri pășunatul, ba se poate chiar rându împădurirea (plantarea cu un fel de arbori ori pomi) a acestor locuri pentru a le întări. Ear' dacă privitor la partea de cheltueli ale plantării, proprietarii nu se pot înțelege între sine, atunci adunarea poate ea să arunce cheltuelile asupra lor, în măsura averii ce au acolo.

Legea poruncește și aceea, că în locuri neîngrădite, pășunatul se poate face numai pe lângă pază potrivită. Rostul acestui lucru nu trebuie să-l tălcuim mai pe larg, căci ori-ce om bine înțelegător întrevețe, câte nenorociri și pagube ar putea urma din aceea, dacă am lăsa de sine vitele cele fără judecată.

Ear' pentru-ca împreunarea prea de timpurie se nu facă stricăciune în desvoltarea animalelor tinere de prăsilă, legea poruncește, că mânzi lăsați ca armăsari, și trecuți de un an, apoi viței lăsați tăurenci și trecuți de jumătate de an, nu e iertat să fie duși la pășune pe locuri de pășunat la olaltă, ci numai mânzii deosebiți de stavă și tăurencii deosebiți de ciurdă.

(Va urma)

mamă, că e ca o porumbiță, neînvețată cu răul... Așa am trăit eu cu răposatul fără să ne zicem nici dă-te mai încolo, fără să ne tiranisăm sau să ne categorisim la lume...

* * *

Trecuse un an, fără nici o umbră pe noua căsnicie. Napoleon și Iulica își duceau traiul într'o liniște foarte potrivită cuibului ascuns, care îi adăpostea. Era o gară mică dar' frumoasă; și-i ședea atât de bine în cadrul verde al dealului. Un peron cu o singură bancă; un clopot; nici un ciornic; în schimb, foarte multă iederă împodobește vara stâlpilor din față. În dreapta, o grădinuță cu o brazdă nepretențioasă, dar' plină de gingășie; în Maiu dădeau mixandrele și în Iunie se ndeseau ca peria, la un loc cu ro-

zetele și cu verbinele... Lângă brazdă, un chioșc cu zorele: acolo mâncau, acolo, peste zi, cucoana șefului cetea. 'Și-adusesse toate romanele dela »Universul«: »Secretul milionarei«, »Idioata«, »Milioanele d-lui Joramie«...

Iarna era mai greu: în toată gara numai ei, un amplotiat și hamalul. Atunci începea pentru tinera femeie chinul; trebuia să se închidă în casă, să-i ajute bărbatului la socoteli, să asculte viscolul, să cânte la pian, să ce-tească și să coasă.

Napoleon n'o oprea dela nimic. Era un om de zăhar. După dejun se culca și nu mai eșea pe peron decât la cincii când trecea trenul. Erau numai două trenuri de persoane pe zi și mai rar câte unul de marfă.

Cât timp se odichnea el, ea n'a-

vea astimpăr; se așeza la fereastra care da spre linie, își perdea privirea pe întinsul câmpului de zăpadă, și o cuprindeau gândurile, ba chiar o grije neînțeleasă:

»Doamne, ce nebună sunt! Ce am de mă simt mahnită? Oare îmi lipsește ceva! N'am mamă, n'am bărbat?

Și se întorcea atunci spre el, îl privea în tăcere, lua binișor batista și se ducea să-i șteargă de pe frunte, de pe obraz, broboanele de nădușală:

— Bibiloiiu mamii! Cum doarme el de frumos! Par'că e un îngeraș!...

La cincii îl deștepta, făcând sgomot la clavier. »Sărba popilor« și »De ce nu-mi vii« erau cântecele lui favorite. Pe amândouă ea le cânta pe din afară, cu același bas de naționale, pe care îl întrebuița și la hore și la

AGRICULTURA

Adaus la Propunerea din nr. 45.

(Urmare și fine)

Iată cum propun eu groapa de gunoiu, pe care o pot face fără mari cheltueli și economii cei mai sēraci, și folos vor avea și de asta cu mult mai mult ca de grămezile de gunoiu ce azi le vedem prin curțile lor, fără nici o scurgere și prindere a zamei:

Insemnăm la loc potrivit mai înainte lărgimea și lungimea groapei, de pildă 6 metri (3 stângini) în lungul și tot atâta în latul, și apoi ne apucăm de săpat. Vom începe la acea latură, care privește înspre grajd (lărgimea groapei), ridicând pământul în afunzime cam de 2 arșee la început și apoi din ce în ce tot mai puțin, așa, că la capătul celalalt se nu mai săpăm nimic. Netezim apoi frumos marginile, cari trebuie să rămână oable în jos (verticale), și fundul pieziș al groapei. Pământul scos îl vom imprăștia împregiurul groapei, sau îl vom îndepărta de tot de acolo, dacă locul în care am săpat și așa e mai ridicat, așa ca se nu avem teamă, că apa ce se adună cu privilegiul ploilor în curte își va putea face cumva drum spre groapa de gunoiu. În marginea aceea a groapei, unde aceasta e mai adâncă, vom săpa apoi în forma unei fântănuțe o gaură de lărgimea unui butoiu de petrolu sau a altui vas ce voim a

valsuri și la polci. Lecții de pian nu luase nici-odată. Cânta numai »după ureche«. Pianul l'avea printr'o întâmplare: Coana Luxița da bani cu dobândă pe amanet (zalogiri). »Cineva« care nu s'a înlesnit să-i plătească 150 lei, îi lăsase acest »imobil« pe vecie, și dumneaiei l'a făcut de zestre fetei. Profesor nu i-a adus. Ce se mai cheltuiască? La conservator n'a dat-o, pentru-ca se nu vie în »contacturi« cu toate »haimanalele«, tot din pricina asta n'a vrut s'o mai lase să urmeze școala profesională până la sfîrșit, ci a retras-o.

— Fata mea are avere; n'am s'o fac nici profesoară, nici telegrafistă, nici actoriță. Să-i dea Dumnezeu un destin bun și fără viții; că atâta câștie la pian și carte... i-ajunge.

Destin, la coana Luxița, însemna bărbat.

(Va urma).

așeza în ea, care va servi apoi pentru prinderea zamei ce se va scurge din grămada de gunoiu și din grajd. Spre scopul din urmă vom face un mic scoc din lemn (stejar) sau cărămizi, dela o parte mai joasă a grajdului, aplecat spre vasul pentru urină. Am pomenit anume de butoiul în care a fost petrolu, pentru-că acela, pe lângă că îl căpătăm ieftin, e și foarte trainic, pētruns (împreunat) fiind cu petrolu, un mijloc bun în contra putrezirii.

Butoaie de acestea vom folosi două, unul așezat de tot în pământ, așa ca capătul de asupra (cel fără fund) se nu stee mai sus decât marginea de jos a patului groapei, pe al doilea vas, (lipsit de amēndouē tundurile) îl vom așeza peste cel dintăiu așa, ca se formeze laolaltă un butoiu lungureș, făcēnd la mijloc (în vranele întâlnite a lor) cel puțin 2 găuri, una spre groapa de gunoiu, alta spre scocul dela grajd, și găurile acestea le coperim cu câte o rețea (o pânză) de drot, pentru a împedeca, ca zama ce se va revârșa pe o gaură din grajd, ear' pe cealaltă se va scurge din grămada de gunoiu, se mîne cu sine paie sau balegă în vas. Ear' ca acestea se nu cadă nici pe deasupra, vom acoperi gura butoiului din sus cu unul din fundurile îndepărtate.

În groapa astfel gătită, vom clădi apoi gunoiul în formă de giradă cu părății drepți, grijind ca se se așeze peste tot locul deopotrivă, fără de-a eși însă din groapă mai sus ca la o înălțime de cel mult 1 metru. Ingrijirea mai departe a gunoiului stă apoi în aceea, ca să-l calce din când în când vitele și să fie stropit des cu udul adunat în butoiu.

În chipul acesta vom câștiga un gunoiu bogat în materii, cari pe lângă buna lucrare a pământului, ne va rēsplăti pe deplin puțina osteneală ce am avut-o.

Dar' se ne înțelegem bine, iubiți plugari!

În nădejdea aceea, că se vor găsi și cetitori de aceia, cari vor vrea să urmeze sfatul ce v'am dat, și socotind, că poate unul-altul dintre acestia aflând unele »mērunțisuri« prea neînsemnate de-a le băga în samă sau chiar a le și urma, lucrul cel mai de căpetenie l'am lăsat mai pe urmă. Și anume.

Pământul în care facem groapa trebuie să fie nesmintit

pământ lutos, arghilos, prin care se nu străbată, se nu se sbee zama, într'adevăr partea cea mai prețioasă a gunoiului.

Ear' dacă în locul ales, de altfel potrivit scopului nostru, pământ de acela nu vom avea, atunci suntem siliți a cuptuși groapa îndeajuns mărită cu o pătură de lut greu adus dintr'alt loc. Dacă această pătură va fi destul de groasă (cel puțin de o urmă) și bine bătucită, grijind ca forma groapei se rămână tot aceeași, cum am descris'o mai sus, și în modul acesta ne vom ajunge scopul.

Constantin Băildă.

CULTIVAREA VIIEI

Instrucțiune

despre cultivarea viiei, cu deosebită privire la articolul de lege V. din 1896 despre înocirea viilor pustiite prin filoxeră.

— Povețe edate de ministrul de agricultură. —

Partea I.

Pregătirea planului de viie.

Cultivarea de viie e o întreprindere ce se întinde peste un șir întreg de ani, întreprindere, ale cărei fundamenturi dacă s'au pus, nu se mai pot schimba ușor și în grabă, ci urmările greșelilor ce s'ar fi făcut cumva la punerea acelor fundamenturi, trebuie să le suferim ani și ani de-a rēndul.

Ba cultivarea viiei mai e și un ram de economie din cele mai rămurite, care cere pentru buna sa înaintare multe cunoștințe, praxă (pățanie, probă), și multă cumpēnire. Și trecerea cu vederea a uneia ori-căreia din acestea, îți poate da de mal roada întregi întreprinderi.

De aceea încă dela facerea planului viiei, trebuie să fim cu bună luare aminte, mai ales la următoarele lucruri:

1. La alegerea pământului și la potrivita lui zacere (poziție).
2. La alegerea sadelor (trunchilor, rădēcinilor) de soi american, pe care se le punem, și apoi la alegerea soiurilor nobile (europene) pe care se le cultivăm.

3. Să fim cu luare aminte la împărțirea tablei ce o sădim și la provederea ei cu cărări, cu conduite (șanțuri) pentru apă, cu părăți de terasă sau de țermuri.

4. La alegerea felului cum voim a face plantarea, că adecă voim să punem viia prin altoi pregătite în loc, prin altoire în verde, sau cu altoi pregătite aiurea (aşadară gata) de cele numai surcei simpli, ori cu rădăcini, şi fireşte din cele mai potrivite cu clima (fîrea hotarului), locului.

5. Să fim cu băgare de samă privitor la felul (modul) după care voim să lucrăm viia pusă, adecă la hotărîrea felului stabil de muncă pe care se-l urmăm în viie.

Fără a ţinea samă de cele înşirate aci, nici nu ne-am putea face socoata cheltuelilor şi venitelor ce vom avea (budget), căci numai făcându-ne înainte socoata, putem adecă avea o icoană a sfîrşiturilor băneşti a întreprinderii.

E tare cu scop să măsurăm locul şi să ne facem apoi pe hârtie planul (desemnul) viiei, ce voim a întemeia. Cu un astfel de plan înainte, îndată ne putem câştiga o privire despre cutare tablă cât de mare e, ce soiu ar fi şi s'ar potrivi de pus aicia, ce şanţuri conducătoare de apă, ce cărări şi pe unde să le facem, peste tot, cu o atare mapă înainte, mai uşor putem stabili toate amănuntele lucrării, stabilindu-le cât să nu greşim ca atunci când lucrî fără vre-un plan, şi apoi ai mai schimba şi nu poţi. Vom însemna că în cutare tablă ce viţă să punem, şi de care în alta. E de mult folos un atare plan (o oglindă) a locului de viie. În cele următoare vom arăta totul cum e de făcut.

(Va urma.)

STUPĂRIT

În iarna trecută s'au ţinut în Selişte prelegeri economice, între cari una despre *Stupărit* prin dl R. Simu, şi pe care o dăm în următoarele:

Onorată adunare!

La vară se vor împlini 5 ani de când tocmai în acest loc am avut onoarea să vorbesc asupra trebii stupăritului la adunarea de atunci a despărţământului Selişte al „Asociaţiunii“.

Nu mult să va fi făcut din cele ce am vorbit şi dorit în acea prelegere a mea, pentru-că o singură vorbire asupra unei chestiuni nu prea e de ajuns, ca să lămurească şi înduplece mulţimea a se pune numai decât pe lucru. De aceea vin din nou la D-voas-

tră cu aceeaşi temă, cu nădejdea că doară apoi rezultate mai bune vom dobândi.

Onorată adunare! Seliştea a devenit deja un centru destul de însemnat din multe puncte de vedere, şi are destule lucruri şi părţi bune, vrednice de urmat. Ea este un punct atrăgător pentru lumea românească, şi adesea când e vorba să ne arătăm şi noi cu ceva străinilor, ne luăm refugiul (scăparea) la Selişte. Chiar şi numai din acest punct de vedere e de dorit, ca această comună fruntaşă să ajungă în scurt timp pildă vrednică de urmat în toate privinţele, deci şi în privinţa economiei raţionale, în care e şi ramul stupăritului.

În stăruinţa firească a omeniei de-a ajunge la stare tot mai bună, nu a rămas neabăgată în samă nici chestiunea stupăritului. Mulţi bărbaţi doritori de înaintare, ai altor neamuri, s'au oprit la ea, şi au aflat că e vrednică de luare aminte. La noi, ca multe alte treburi, şi aceasta e nesocotită; ear' scurta o tragem fireşte tot noi, cari de obicei numai într'un târziu ajungem la cunoştinţa adevărată a multor lucruri.

Eu stăruiesc de nou şi la D-voastră: Cine are un colţisor de grădină, înciripe-şi o stupină şi măcar 2 stupi, şi încerce a se face şi stupar.

Pentru-ce? Pentru-că stupii aduc mult folos, şi pentru-că aproape fiecare om, de ori-ce stare şi de ori-ce vîrstă, bogaţi şi sêraci, bêtărani şi tineri, bărbaţi şi femei, ba chiar si copiii se pot îndeletnici cu stupăritul.

Să vedem mai întăiu, care e folosul, ce avem dela albine.

Cei mai mulţi dintre D-voastră nu s'au gândit la folosul, ce micile albine pot să aducă. Negândindu-Ve la acest folos, şi nici încercând a-l avea, lucru firesc că nu v'ăţi obicinuit nici cu ţinerea şi cultivarea stupilor. Cine însă a pus nepăsarea la o parte şi-a prăsit câţi-va stupi, mare minune ar fi să-i mai părăsască. Pentru-că în scurt timp ori-cine se încredinţează pe deplin că, pe lângă puţină grijă şi neînsemnate cheltueli, albinele aduc folos destul de însemnat, poate mai însemnat decât ori-care din folosul, ce ne aduc celelalte animale de casă. Boilor, vacilor, cailor ş. c. l. le trebuie hrană din greu vara şi iarna, le trebuie locuinţă şi îngrijire. Albinele se înde-

tulesc adesea cu o coşniţă vrednică abia câţiva bani, şi mai mulţi stupi cu o stupină cât de simplă. Grijă le trebuie puţină; ear' hrana şi-o adună ele în timpul verii, şi nu numai cât le trebuie lor, ci şi pe sama stăpânului: miere şi ceară.

Dar' veţi întreba: cât aduce un stup? Cât aduc zece, douăzeci, ş. a. m. d.?

A vă răspunde apriat şi hotărît: atăta şi atăta aduce un stup, zece, douăzeci, nu e lucru uşor, ba e cu neputinţă chiar. Unii spun minuni ca în poveşti. Ei susţin, că iau zeci de litre de miere dela un singur stup, şi că dela 20—30 de stupi câştigă sute de floreni. Nici eu nu zic că e cu neputinţă a lua chiar şi câte 10 litre de miere dela stupi singuratici, şi că în ani buni şi la lucruri de tot priincioase, cea mai mare parte a stupilor n'ar da câte 10 litre de miere, unii poate, şi mai mult; mai cu samă când şi stuparul e iscusit şi coşniţele aveau bune.

(Va urma.)

INGRIJIREA VITELOR

Hrănirea iarna.

Una din pricinile, cari fac ca soiul animalelor noastre să nu se îmbunătăţească în mod mai simţitor, este fără îndoială hrana proastă şi neîndestulitoare, şi cu deosebire în timpul iernii. Las' că şi peste vară se ivesc sumedenie de neajunsuri, în privinţa hrănirii vitelor. În foarte multe locuri păşunea este nu numai neîndestulitoare, dar' adesea şi proastă. Pășunea de pe ogoară, de pe dealuri, unde nu creşte altceva decât păiş, în miriştii ş. a. locuri puţin potrivite pentru hrănire, nu poate fi altfel decât proastă. Dar' şi în lunci, de altfel roditoare, pascînd nu arare-ori un număr prea mare de animale, păşunea se împuţinează, uneori în veri sêcetoase se gată aproape cu desêvirşire, astfel că animalele abia o duc de pe o zi pe alta. Ear' din mână nu se dă cât ţine vara la cea mai mare parte a animalelor, aproape nimic.

Iarna se întoarce foaia. În acest anotimp bogatul ca şi sêracul trebuie să-şi hrănească animalele, multe, puţine câte le are, dându-le hrană de-a gata. Acum se dă animalelor totul din mână; e altă întrebare însă, cât şi ce fel. Sunt, ce e drept, o samă de plugari,

cari adună nutreț și mult și bun, și dau animalelor destul și cu socoteală. Dar' cea mai mare parte a plugarilor nu-și trag destul de bine sama câte vite pot ținea cu nutrețul ce adună, și nu arareori pun la iernat un număr prea mare de animale. Și atunci trebuie să le tragă dela gură, sau să le dea hrană proastă, în paguba lui, a stăpânului însuși.

Dându-li-se hrană puțină, animalele slăbesc, boala se leagă mai cu înlesnire de ele, își perd din preț, cele de jug sau de ham sunt slabe de lucru, vacile împuțină laptele, cu un cuvânt totul iese spre răul animalelor și în paguba stăpânului.

Tot așa se întâmplă și când se dă animalelor hrană, de altfel multă, dar' proastă. Se pot îndopa cât de bine animalele cu paie și coceni, aceasta puțin le ajută, pentru-că acestea sunt nutrețuri serece și servesc mai mult pentru umplerea stomacului (rânzei). În amestecare cu fân însă paiile fac un bun serviciu, cu deosebire în hrănirea animalelor rumegătoare, și când ele se dau tăiate cu mașina, a cărei trebuință pe zi ce merge se simte tot mai mult în economie.

De aceea: mai bine vite puține, și bine hrănite, ca să fie frumoase și de preț. E o mare greșală a crede, că vite aveau bune se pot crește numai fiind de soiu bun, apoi și fără de hrană așa bună. Peste tot în privința hrănirii animalelor avem multe de îndreptat, și spre binele nostru este să nu rămânem morțiș pe lângă obiceiuri învechite.

H I G I E N A

Cum răsufliăm.

Precum am arătat, prin răsufolare sângele soarbe din aerul intrat în plămâni „oxigenul“, un fel de gaz, fără de care nici un fenomen (nici un lucru) nu se întâmplă în corpul nostru, ear' în locul lui dă aerului gazul zis „acid carbonic“, ca mijlocul descompunerilor în corpul nostru.

Ori-cine se poate foarte ușor încredința despre aceea, că aerul ieșit din plămâna noastră cuprinde mult gaz, acid carbonic. Iată cum: Punem în un pahar apă curată limpede, care are în sine var (mai toate apele de fântână conțin var), sau punem puțin var stins proaspăt în aceea apă, dară apa

să nu fie turbure. După aceea prin ori-ce țevă subțire, de pildă prin un păiuș sau o peană, suflăm în aceea apă mai de multe-ori una după alta. Căruând vom vedea că apa începe să se turbure, dacă apoi lăsăm să stea liniștită, se va așeza pe fund niște prav alb. Acest prav e var carbonic, care s'a format cu gazul carbonic răsufolat de noi.

Dar' nu numai aerul răsufolat prin om cuprinde gazul „acid carbonic“. ci și aerul răsufolat prin toate animalele.

Și plantele răsufală ca animalele, adecă trag în ele gaz oxigen și slobod gaz acid-carbonic prin toate părțile cari nu sunt verzi, ca coaja, florile și poamele, ear' părțile verzi răsufală în chip întors: ziua adecă trag acid carbonic și slobod oxigen. Pentru aceea nu e sănătos să doarmă omul în pădure noaptea, căci părțile verzi ale arborilor slobod multul acid carbonic ce l'au sorbit peste zi, și umplu aerul cu acid carbonic, ear' oxigenul îl sorb acuma ele cu tărie, și omului neajungându-i oxigenul de lipsă la curățirea sângelui și aflând în aer mai numai acid carbonic, i-să poate întâmpla să chiar moară. Asemenea nu e bine nici să țini noaptea în casă flori cari amiroasă tare, căci și ele sorb tare oxigenul și slobozând acid carbonic, strică aerul și omul durmind în acel aer, asemenea poate să moară, de vor fi fost flori multe în casă.

Ori-ce încetare a răsufolării poate primejdii vieța omului, d. e. mergerea pe sub apă, apăsarea puternică a pepelui, prin ce s'ar împedeca lucrarea plămânilor, astuparea gâtleanului prin corpuri intrate în grumaz, etc.

Moartea în urma lipsei de aer se chiamă „asfixiă“ (înecarea în aer). Înainte de asfixiare vom simți un bîzâit puternic de urechi, turburarea vederii, neliniște puternică, silință mare de răsufolare, amețeli, și pierderea cunoștinței. Năintrând aerul în plămâni, inima înceată de-a bate, plămânii și creerii se umplu de sânge vîenos, negru, și urmarea este moartea.

Fiind aerul neapărat trebuincios pentru vieța, moartea prin asfixiă poate urma, întâi din lipsa de tot a aerului de răsufolat, a doua din răsufolarea altui gaz și nu a oxigenului de lipsă, a treia din prea marea rărare a aerului (când este aer, dar' prea rar,

prea puțin, încât nu e de ajuns lucrării de lipsă în corp).

Pentru a putea pricepe primejdia ce urmează din aceea împrejurare, că rămânem în un aer care nu are oxigen, trebuie să știm, că omul în o oră răsufală 500 de litre de aer. Aerul ieșit din plămâni a pierdut 4%, patru la sută, din părțile sale de oxigen, și a primit în sine tot atâta acid carbonic. E deja neplăcut să răsufle omul un aer care are 1% din acest gaz, ear' unul cu 4% va fi deci mortal, și de-oare-ce conținutul acesta al aerului, de acid carbonic, se tot sporește prin răsufolare, moartea ar fi urmarea rămănerii îndelungate în un aer care nu se renoește. Dar' omul răsufală din sine nu numai acid carbonic, ci și alte gaze, cari sunt otrăvicioase pentru om ca să le tragă din nou în sine. Norocul că aceste gaze amiroasă greu și nasul omului îndată le simte și nesilește a ne feri de ele, aerisînd cu aer curat casa unde ședem.

Vom arăta în numărul viitor interesante întâmplări din vieța, ce au avut loc din lipsa de aer curat de ajuns!

ȘTIRI DE TOT FELUL

Sara de Anul-Nou a fost sîrbată de Românii din Orăștie prin o convenire socială la Hotel-Central. Câțiva tineri au invitat la convenire și s'au întrunit aproape toate familiile române petrecându-și în bună dispoziție până la intrarea noului an, pe care salutându-l dl Dr. I. Pop prin o vorbire, a dorit celor întruniți tot binele în anul nou. Au urmat felicitări reciproce, câteva ture de dans a tinerilor și pe la orele 2 cei întruniți s'au depărțat acasă, cu plăcute impresiuni. A fost și «tombolă», trăgându-se la sorti mai multe obiecte frumoase, în preț de vre-o 50 coroane.

«Drapelul», noul ziar ce apare la Lugoj sub conducerea dlui Dr. Valeriu Branîște (fost redactor la «Tribuna», apoi la «Dreptatea» și în urmă la «Patria» din Cernăuți), a apărut la 1 Ianuarie avînd de redactor responsabil pe dl Dr. Corn. Jurca. Iese de 2 ori pe săptămîna; cu 12 coroane pe an. În articolul-program declară că ține la partidul național și la progra-

mul lui și la hotărârile conferențelor lui, neclintit.

«Drapelul» e salutat călduros de «Tribuna» din Sibiu și de «Gazeta Transilvaniei» din Brașov.

Nr. 3 din „Spicuri Literare” se va adăuga la Nr. 3 al »Bunului Econom«. Fiind-că Nr. 1 s'a adus la numărul 52 din anul trecut, și Nr. 2 la Nr. 1 din estan, la numărul de față nu s'a adus, pentru a veni și numerii »Spicurilor» în rënd cu numerii »Bunului Econom«.

Oameni fără D-zău. Așa caută să scriem vorbind despre isprăvile Bulgarilor ce se țin de comitetul revoluționar din Sofia. Să știe ce făcură în România. Acum vine știre din Macedonia, că o baudă de «patrioți» bulgari au intrat într'o noapte la un fruntaș turc din orașul Ecaterina, și după-ce l'au omorât, i-au jăfuit averea, mulți bani, pe cari s'î folosească apoi pentru treburi de «mărire națională». Oare poate D-zău ajuta viitorul național al unei neam ce pe astfel de căi își agoniște banii de lipsă în mișcarea națională?

Din prorociile lui Falb. Pentru întâia jumătate a anului 1901 cunoscutul Falb, prezice următoarele:

Ianuarie la început va fi uscat, cu răceală moderată, ninsoare va fi numai pe unele locuri. Pe la mijlocul lunii vremea va fi moale, cu puțină ninsoare. La sfârșitul lunii ninsoare multă, barometrul va scădea și timpul va fi umed.

Februarie: în săptămâna întâie ploios, a doua puțin mai rece; mai târziu termometrul se urcă (să încălde), dar' cu toate acestea nu trece cu mult peste zero. Pe la sfârșit temperatura earăși scade. Ninsoare puțină, topirea zăpezii poate aduce eșiri de ape în zilele din urmă ale lunii.

Martie: întâiele două săptămâni ninsoare multă și timp furtunos. În apusul Europei vor fi multe ploi; în jumătatea a doua a lunii în apusul Europei va fi uscat, în mijlocul Europei (deci și pe la noi), foarte ploios, multe furtuni, ne putem aștepta la un frig ridicat și fără zăpadă. Peste tot luna aceasta va fi foarte umedă.

Aprilie: la început în Europa-de-mijloc va fi temperatură domoală cu ninsoare, apoi uscată. În săptămâna a

treia multe ploi cu furtuni și temperatură scăzută; în săptămâna din urmă timp uscat, puțină ninsoare, apoi ploi și în fine temperatura se ridică și cu furtună.

Maiu: ploi cam rare, dar' bune, în jumătatea a doua multe furtuni și vreme rece. Toată luna va fi cam ploioasă.

Iunie: această lună va fi mai uscată, decât Maiu, dar' totuși în mai multe rënduri vor fi ploi, cari vor ținea 1—2 zile. Peste tot luna Iunie va fi priincioasă.

Zdrobită de cai. Joi în 17 Ian. n. după prânz, când copilele ieșeau dela școala săsască din loc, s'a întâmplat o nenorocire. O sanje trasă de doi cai voinici venia în goană pe stradă și o copilă de școală (din loc) nesimțind apropierea cailor nu le-a fugit din cale, cocierul păcătoș nu a oprit și caii au călcat în picioare pe nenorocita copilă ca de 7 ani, zdrobindu-i o mână, un picior și rănindu-o greu la obraz. O pedeapsă aspră ar trebui să bage minte în cap mănătorilor, ca să grijască de bieții copii.

Câți oameni pe un petec de pământ? Socotind câți oameni locuiesc pe cutare petec de pământ, de pildă pe un kilometru pătrat, nici n'ai crede că nu la noi în Europa se află pământul cel mai des locuit. Și nu e. Cifrele ne arată că Egiptul e care stă în privința aceasta la locul întâiu în lume. Cifrele de mai jos vorbesc lămurit.

În Egipt locuiesc pe fiecare kilometru pătrat de pământ, câte 290 de oameni. Belgia-europeană vine în locul al doilea, cu 226 locuitori pe kilometru pătrat, apoi: Anglia și Irlanda cu 128, Iaponia cu 114, Italia cu 110, Germania 97, Austria 84, Elveția 78, Franția 73, Ungaria 58, Sârbia 50, România 41, Grecia 38, Spania, 36, Bulgaria 35. În Statele-Unite ale Americii abia sunt 10 locuitori pe kilometru pătrat, în Norvegia 7, în Rusia 6, în Argentinia și Brazilia câte 2.

E firesc, că de acolo de unde's prea deși locuitorii, se plece mulți în părți unde's mai puțini. Țara noastră vedem că nu e din cele mai imbulzite de locuitori, și totuși ce mulți pleacă an de an spre țeri străine, în urma stărilor economice destrăbălate, ina-

poiata. Numai în luna lui Noemvrie a. tr. s'au dat în Ungaria pasapoarte pentru 7000 de locuitori, cari au plecat s'î afle noroc mai bun în alte părți.

Pentru masa studenților din Brad au mai contribuit următorii: 1. «Detunata», inst. de cred. și econ., Bucium, s'a înscris ca membră fundatoare. — 2. Dl Vasile Crașovan, paroch, Babșa, fundator. — 3. D-na Iuliana Crașovan, soție de par., Babșa, pe vieată. — 4. O. D. Dr. Ioan Mișu, adv. și director de bancă, Orăștie, a contribuit 50 cor., cincizeci coroane. — 5. Dl Vasile Chirtop, Câmpeni, pentru ziua onomastică și răscumpărare de felicitări pe Anul-Nou a contribuit 5 cor., cinci coroane. Primească M. O. D. și On. direcțiune dela «Detunata» drept răsplată cea mai caldă mulțumită și aibă bucuria sufletească de-a vedea în urma lor pe toți Românii, cari își iubesc națiunea! În numele tinerimii din Zarand și jur: Vas Boneu, prof.

Comitetul de redacție:

Președinte: *Dr. Ioan Mișu.*

Membrii: *Dr. St. Erdelyi, Ioan Mișu, Daniil David și Constantin Baicu.*

Proprietar - editor: **IOAN MIHAIU**

Redactor respons. **IOAN MOȚA**

Convocare.

Onorații membri ai *Reuniunii române de înmormântare din Orăștie* se invită prin aceasta, în sensul §-lui 14 lit. f) din statute, la **a IV-a adunare generală ordinară** a Reuniunii, care se va ținea Duminică în *14/27 Ianuarie* la 11 ore a. m. în localul școlii gr.-or. române din loc.

Orăștie, la 1. Ian. v. 1901.

Dr. I. Mișu m. p.,
director.

Ioan Moța m. p.,
secretar.

Avis!

Se aduce la cunoștința on. public, că în casele d-lui *Aurel P. Barcianu* din Orăștie, Piața-mare Nr. 2, s'a deschis, sub numele de

„PANONIA“

un

Restaurant-Cafenea

împreună cu o mare sală de dans, toate provăzute cu lumină electrică, și întocmite după recerințele timpului de azi.

Pentru beuturi bune și curate, mâncări gustoase și serviciu prompt, garantează

Cu toată stima

Carol Maksay

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 275.000

(92) Depuneri: cor. 1.750.000. 16—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8 ^o / _o ;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri de la particulari cu 5 și cu 5 ¹ / ₂ , ear dela corporațiuni culturale cu 6 ^o / _o ;	5) arândează și exarândează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijloace operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce atacere se poate rezolva verbal în biuroul institutului, ear în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

„GRĂNITERUL“

2—

institut de credit și de economii în H.-Dobra, primește depuneri spre fructificare cu 6°/_o interese. Depunerile și ridicările se pot face și prin postă. Acoardă împrumuturi cambiale, hipotecare și împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți. Cassa institutului este deschisă în toate zilele de lucru dela 8—12 ore a. m.

DIRECȚIUNEA

Reuma-Geist

se numește

un fel de medicament, care la expoziția igienică ținută la anul 1895 în Cairo și la 1896 în Londra, a fost distins cu medalie de aur și cu medalie de onoare. Acest medicament a fost aprobat de cei mai distinși medici și se întrebuintează în cele mai mari spitale. El are o influență repede asupra ori-cărei părți a corpului, și anume contra reumatismului, nervosității, podagrei, isias și asthma.

Influența lui în unele casuri este așa de extraordinară, că și la boale mai învechite, dacă se întrebuintează și numai odată, înceată ori-ce durere

**Durerea de dinți și de cap
înceată în 5 minute!**

Prețul unei sticle, cu îndrumările de lipsă, este 1 coroană, calitate mai tare 2 coroane 40 fileri.

Deposit principal în Budapesta, la farmacia dlui **Iosif Török**, Király-utca 12, și la dl Dr. A. Egger, Váci-körut 17, precum și în toate celelalte farmacii din capitală și provincie, și la producătorul

WIDDER GYULA

farmacist,

Sátoralja-Ujhely.

Comande din afară se efectuesc repede și cu acurateță.

Deposit în Orăștie la dl **Iosif Graffius**, în Sibiu la **I. C. Molnar**, **Heinrich Gottlieb** și **E. Rumler**, în Sas-Sebes la **Ludvig Binder** și **W. Lederbilger**.

évi Sp. II 696/6 számú végrehajtást rendelő végzése következtében Dr. Moldován Silvius szászvárosi ügyvéd által képviselt Pálosy János mint Gyárfás Bálint engedeménnyel szászvárosi javára, Mihó Pintér Mária felkenyéri lakos ellen 120 kor. tőkekövetelés s járulékaik erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 920 korona 60 fillérre becsült ingókra a szászvárosi kir. járásbiróság 1900. évi V. 782/2 számú végzésével a további eljárást elrendelte, az 1881. évi LX. t. cikk 102. §-a értelmében jelen az árverést elrendelő végzést helyettesítő árverési hirdetmény a fentnevezett végrehajtó, mint a foglaltató részére, kibocsátatik, illetve az árverés kitűzetik; az árverésnek a fentidézett törvény cikk 114. §-a értelmében Felkenyéren adoslakásán leendő megtartása céljából határidőül **1901. évi január hó 26. napján délelőtt 8 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt ingók, ugymint butorok, ágyneműek, ládák, sertések, széna, kukorica, ökrök és egyéb ingók a legtöbbet ígérőnek a 107. és 108. §-a értelmében, készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldőtnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Szászvároson, 1900. évi december hó 26. napján.

Rác Árpád

kir. bir. végrehajtó.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a
executa
următoarele:

Opuri, Broșuri și
Placate
Bilete de logodnă și
cununie
Carte și epistole

☆ Circulare ☆
& preț-curenturi

Note, Bilete de vizită
după plac și
cerere
Registre și imprimate
Anunțuri,
Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e
provăzută cu cele mai
bune mijloace tehnice
și fiind bine asortată
cu tot felul de caractere
de litere din cele
mai moderne, e pusă
în pozițiune de a pute
executa ori-ce coman-
de prompt și cu cea
mai mare acurateță!

Comande
din afară se efectuesc
repede!

Sz. 1185—1900. végr.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírott kiküldött kir. bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1899.